

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 178.

Tredie Session.

53de Møde.

Efttagen den 9de Januar.

(Fortf.)

4) Sammes Forslag: at der til Slutningen af § 1 føjes:

„Fornævnte Indskrænkninger skal ogsaa det Fæstegods være undergivet, som alt er overgaaet til Selveiendom eller Arvefæste, indtil 10 Aar efter at dette er skeet“.

vedtoges med 53 Stemmer mod 8.

5) Udvalgets Forslag til § 1 med de nu vedtagne Forandringer saalydende:

Det skal herefter være tilladt, ikke blot at forene Parceller af forskjellige Jordbrug saavel indbyrdes, som med et bestaaende Jordbrug, men ogsaa at sammenlægge flere selvstændige Jordbrug til eet, indtil en Størrelse af 10 Tdr. Hartkorn Ager og Eng.

Dog tør ingen nuværende Fæstegaard nedlægges for at sammenlægges med andet Jordbrug — undtagen i de i Forordningen af 25de Marts 1791, §§ 1—6 og Forordningen af 27de Septbr. 1805 § 11 omhandlede Tilfælde — ei heller noget Jordbrug forøges til over 10 Tdr. Hartkorn Ager og Eng ved Sammenlægning med Dele af en saadan Fæstegaard, førend 10 Aar, efter at den er overgaaet til Selveiendom, eller saadant Arvefæste, som er forbundet med Ret til at sælge og pantsætte.

Fornævnte Indskrænkninger skal ogsaa det Fæstegods være undergivet, som alt er overgaaet til Selveiendom eller Arvefæste, indtil 10 Aar efter at dette er skeet.

vedtoges men 63 Stemmer imod 9.

6) Ovennævnte Forslag som § 1.

vetoges med 57 Stemmer imod 14.

7) Sørensens Forslag til § 2.

„Naar en Trediedeel“ forandres til: „Naar

en Sjettedeel“; — „paa 12 til 20 Tønder Hartkorn“ forandres til: „paa 8 til 12 Tønder Hartkorn“; — „end paa 8 Tønder Hartkorn“ forandres til: „end paa 6 Tønder Hartkorn“.

forkastedes med 34 Stemmer mod 26.

8) Lovudkastets § 2 saalydende:

Naar en Trediedeel eller mere af det til et Sogn hørende Ager og Engs Hartkorn drives under samlede Jordbrug af en Størrelse paa 12 til 20 Tønder Hartkorn Ager og Eng eller derover, maae de mindre Stendomme i Sognet ikke forenes for at danne større samlede Jordbrug end paa 8 Tønder Hartkorn Ager og Eng.

vedtoges med 37 Stemmer mod 32.

Derved fandt tillige Udvalgets Forslag til § 2, at denne Paragraph udgaaer, sin Afgjørelse.

§§ 3 og 4 med de dertil hørende Endringsforslag sattes derpaa under Forhandling.

Ordføveren: § 3 gaaer ud paa, at de Regler, der ere forestkrevne for Sammenlægningen, ere uanvendelige paa Skove og Skovlodder, idet det ikke er undergivet nogen Indskrænkning. Det har altid været saaledes, og i ethvert Tilfælde er det utvivlsomt, at store Skove ere bedre for Eieren og for Landet end smaa Skove, som i Regelen hverken kunne betale sig eller bestaae. Det er derfor kun en Redaktionsforandring, Udvalget i den Henseende har bragt i Forslag. Da det nemlig let kunde give Anledning til Cluiston, naar man kunde sammenlægge Ager og Eng under Paaskud af, at man havde bestemt det til Skov, har Udvalget foreslaaet, at det skulde være „paa lovlig Wiis,“ bestemte til Fredsskov, og at der skulde tilføies en Clausul, der i det Væsentlige stemmer med de Bestemmelser, der ad Bevillingsveien pleie at gives, nemlig at